

A TASZ álláspontja a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló T/363 számú törvényjavaslatról 2010. augusztus 30-én és 31-én benyújtott módosító javaslatokról

A TASZ továbbra is fenntartja azt az álláspontját, hogy a sajtószabadság és a médiatartalmak alapvető szabályaira vonatkozó törvényjavaslat koncepcionálisan elhibázott, ezért a törvény visszavonást kérjük az előterjesztőktől. A TASZ álláspontja szerint az iparági szereplőkkel, újságírókkal, szakmai szervezetekkel egyeztetett, koncepcionálisan új, az európai uniós irányelveknek és a mai médiapiaci helyzetnek megfelelő szabályozást kell megalkotni, amelyben a sajtó szabadságának elve kell, hogy a főszabály legyen. A magyar médiapiac sokszínűsége, a frekvenciaszűkösség jelentős csökkenése azt kellene eredményezze, hogy a jogalkotó az eddigi szigorú szabályokat lebontja, és csak ott és csak annyiban avatkozik be a médiapiac működésébe, ahol az egyértelműen indokolt, így a közszolgálati média esetében.

A TASZ már többször foglalkozott a médiára vonatkozó szabályozási javaslatokkal, korábbi álláspontjaink itt megtekinthetők:

http://tasz.hu/files/tasz/imce/mediatartalom_tasz.pdf

http://tasz.hu/files/tasz/imce/sajtószabadsag_mediartartalom_tasz.pdf

Összességében elmondhatjuk, hogy a törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatok nem oldják meg azokat a problémákat, melyek a koncepcionálisan elhibázott törvényjavaslat szólásszabadságot korlátozó szabályaiból fakadnak.

Továbbra is jellemző, hogy a magyar jogrendszerben ismeretlen fogalmakat – mint pl. közérkölc, közérdekű információ, gyógyászati eljárás – próbálnak bevezetni a módosítási javaslatot benyújtó képviselők, ezáltal sérül a normavilágosság alkotmányos elve.

Az alábbiakban frakciók szerinti bontásban foglaljuk össze álláspontunkat a módosító javaslatokról, először a képviselők által benyújtott szövegszerű javaslatot ismertetjük, majd ezt követően az azokra vonatkozó álláspontunkat.

L. Simon László (FIDESZ) által benyújtott módosító javaslatok

A törvényjavaslat 4. §-ához

„4. § (1) A Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét.

(2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is.

(3) A sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcöt, valamint nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével.”

A sajtószabadság elvével ellentétes, hogy az állam jogi eszközökkel biztosítja a sajtó sokszínűségét. Az állam feladata legfeljebb a sokszínűség védelme lehet, nem pedig a sokszínűség biztosítása. Az, hogy a sajtó nem sérthet közérkölcset, nem felel meg a normavilágosság követelményének. A magyar jogszabályokban a közérkölcset nem ismert fogalom. A sajtószabadsággal ellentétes, ha jogszabály a médiát morális elvek alapján korlátozza.

A törvényjavaslat 5. §-ához

„5. § (1) Törvény a médiaszolgáltatások megkezdésének, illetve a sajtótermékek közzétételének feltételéül szabhatja a hatósági nyilvántartásba vételt. A nyilvántartásba vétel feltételei nem korlátozhatják a sajtó szabadságát.

(2) A médiaszolgáltatók által használt, állami tulajdonban lévő, korlátos erőforrások igénybe vétele esetén a médiaszolgáltatás megkezdésének feltételéül a médiahatóság által kiírt és lebonyolított pályázaton való sikeres részvétel is előírható .”

A TASZ álláspontja szerint a hatósági nyilvántartásba vétel, így a közzététel feltételekhez kötése korlátozza a sajtószabadságot. Alkotmányellenesek azok a jogszabályok, amelyek feltételesen határoznak meg kötelezettségeket, amelyek lehetőséget biztosítanak hatóságoknak későbbi korlátozás bevezetésére. Ez még akkor is így van, ha az 5. § (1) bekezdés a nyilvántartásba vételi lehetőséget követően kimondja, hogy a nyilvántartásba vétel feltételei nem korlátozhatják a sajtó szabadságát.

A sajtó szabadságát bármilyen nyilvántartásba vétel korlátozza. A kérdés az, hogy vannak-e olyan szolgáltatók, amelyek esetében indokolt ez a fajta korlátozás. Álláspontunk szerint a – Médiahatóság által történő – nyilvántartásba vétel kizárólag az állami tulajdonban lévő korlátos erőforrásokat igénybe vevő médiaszolgáltatók esetén indokolt.

6. § - ához

„6 . § (1) A médiatartalom-szolgáltató, valamint a vele munkaviszonyban vagy más, munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy jogosult a számára információt átadó személy (a továbbiakban : információforrás) kilétét titokban tartani. A titoktartás joga nem terjed ki a minősített adatot illetéktelenül átadó információforrás védelmére.

(2) A médiatartalom szolgáltató, valamint a vele munkaviszonyban vagy más, munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy jogosult információforrásai titokban tartására bírósági és hatósági eljárások során is, feltéve, hogy a számára átadott információ közzétételéhez közérdek fűződött .

(3) Bíróság vagy hatóság – a nemzetbiztonság és a közrend védelme vagy bűncselekmények elkövetésének felderítése vagy megelőzése érdekében – kivételesen indokolt esetben az információforrás felfedésére kötelezheti a médiatartalom-szolgáltatót, valamint a vele munkaviszonyban vagy más, munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személyt.”

A TASZ álláspontja szerint továbbra is problémás, hogy a forrás titokban tartása esetén a módosító javaslat nem teremti meg az összhangot a büntetőeljárásról szóló törvény és a médiatörvény között. Mivel a vonatkozó eljárási szabályok (Be. 82. § (1) c) is a foglalkozásból eredő titoktartási kötelezettséggel összefüggő vallomástétel megtagadásáról szólnak, ezért összhangba kell hozni a forrás titokban tartását az eljárási törvényekkel. A büntetőeljárásról szóló törvény vonatkozó rendelkezései ugyanis nem titoktartási jogra, hanem titoktartási kötelezettségekre vonatkoznak. Ahhoz, hogy megfelelő legyen a

koherencia a jogszabályok között, egységes fogalmakat szükséges használni az eljárási és az anyagi jogi szabályokban.

A forrásvédelem nem lehet teljes a minősített adatot illetéktelenül átadó információforrás védelme nélkül. A hatályos, minősített adatok védelméről szóló törvény több ponton alkotmányellenes: ugyanis nem biztosítja, hogy tényleg csak indokolt esetben zárjanak el adatokat a nyilvánosságtól és senki ne élhessen vissza ezzel a lehetőséggel, például törvénysértések, korrupció leplezése vagy éppen valamely szervezet jó hírnevének védelme érdekében. Ha ilyen esetekben a forrás védelme nem biztosított, az veszélyezteti az oknyomozó újságírást.

A TASZ javaslata az, hogy ha minősített adat nyilvánosságra kerül, akkor ne a sajtót vonják be az eljárásba, hanem az érintett minősített adatot kezelő szerven belül kelljen nyomozni, ezért a forrás védelmét ezekben az esetekben sem kell megszüntetni.

Természetesen elképzelhetőek olyan esetek, amikor a sajtó felelőssége felmerülhet ilyen információk nyilvánosságra hozásában, azonban ez sem alapozza azt meg, hogy az információforrást ki kellene adnia. A sajtó működése szempontjából ugyanis a források bizalma elsődleges. Nem lehet kétséget hagyni afelől, hogy a sajtó az információforrását nem fogja kiadni, ennek pedig az a feltétele, hogy a sajtó jogosult legyen az információt titokban tartani.

Az, hogy az újságíró jogosult információforrásának titokban tartására, nem köthető közérdekhez. A közérdek nem meghatározott fogalom. Egy ilyen bizonytalan szabály tovább csökkentené az amúgy is gyenge lábakon álló forrásvédelmet.

Az pedig, hogy nem csak a bíróság, hanem a hatóság is az információforrás felfedésére kötelezheti a sajtót, akár nemzetbiztonság, közrend védelme vagy bűncselekmény felderítése vagy akár megelőzése érdekében, a valóságban azt jelenti, hogy a forrás védelme egyáltalán nem biztosított. A javaslat semmiféle garanciális szabályt nem tartalmaz arra nézve, hogy a forrást az újságíró titokban tudja tartani.

8. § -ához

„8. § (1) A médiatartalom-szolgáltató, annak munkavállalója vagy a médiatartalom-szolgáltatóval munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy nem vonható felelősségre olyan jogsértésért, amelyet valamely közérdekű információ megszerzésével összefüggésben követett el, és az adott információ általa nem, vagy csak aránytalan nehézséggel lett volna más módon megszerzhető, feltéve, hogy az így elkövetett jogsértés nem okoz aránytalan vagy súlyos sérelmet, továbbá az információ megszerzésére nem a minősített adatok védelméről szóló törvény megsértésével került sor .

(2) Az (1) bekezdésben foglalt jogosultság nem jelent mentességet a jogsértéssel okozott vagyoni kár megtérítésére irányuló igény polgári peres úton való érvényesítésével szemben.”

Az oknyomozó újságírás esetén az újságíró felelősségre vonásának akadálya lenne, ha közérdekű információ megszerzésével összefüggésben jogsértést követett el, feltéve, hogy nem aránytalan, nem minősített adatokról van szó és másképp nem vagy csak aránytalan nehézséggel lett volna megszerzhető. Az oknyomozó újságírók védelme valóban fontos kérdés, azonban ennyire elnagyoltan, a közérdekre és aránytalanságra hivatkozva nem lehet a védelmet biztosítani. Ezek a nem definiált köznyelvi kifejezések ugyanis veszélyeztetik az újságíró munkáját, a másik oldalról azonban a 8. § nem követeli meg azt, hogy a jogsértés

célja a nyilvánosságra hozás legyen. Kérdés, hogy ha hatályba lépne a fenti szakasz, akkor hogyan lehetne különbséget tenni a korrupciós, jogosítvány nélkül autós és a jogosítványát be nem mutató, korrupciót leleplező újságíró között.

A közérdekű információra vonatkozóan nincs definíció a magyar jogban. Köznapi értelmében a közérdekű adatokra vonatkozik, ám ennél jóval szélesebb körre terjed ki az oknyomozás, így pl. a korrupcióra is.

A törvényjavaslat 12. § -ához

SAJTÓ-HELYREIGAZÍTÁSI JOG

12. § (1) Ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

(2) A helyreigazító közleményt napilap, internetes sajtótermék és hírügynökség esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő öt napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lekérhető médiaszolgáltatás esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő nyolc napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, más időszaki lap esetében az igény kézhezvételétől számított nyolc napot követően a legközelebbi számban a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lineáris médiaszolgáltatás esetében pedig ugyancsak nyolc napon belül, a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és azzal azonos napszakban kell közölni.”

A válaszadási jog helyett a hatályos helyreigazítás fenntartásával a TASZ egyetért. Ugyanakkor nem értünk egyet azzal, hogy míg a napilapok, internetes sajtótermékek és a hírügynökségek öt napon belül kötelesek a helyreigazító közleményt közzéadni, addig a lineáris szolgáltatók számára a javaslat fenntartaná a 8 napos határidőt. Tekintettel arra, hogy a napilapok esetében egy szerda este beérkező helyreigazítás esetén a következő számba (a csütörtöki napilapba) már nem lehet közzétenni a közleményt, ezért mindössze két nap, péntek és szombat áll a napilap rendelkezésére ahhoz, hogy a közleményt közzétegye. Indokolatlannak tartjuk a napilapok, internetes sajtótermékek és hírügynökségek esetén eltérni a 8 napos határidőtől, javasoljuk hogy lekérhető médiaszolgáltatáshoz és a lineáris médiaszolgáltatáshoz hasonlóan 8 napos határidőt állapítson meg a törvény.

A törvényjavaslat 13. § -ához

„13. (1) A médiatartalom-szolgáltatók összességének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről.

(2) A tájékoztatási tevékenységet végző lineáris és lekérhető médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban sokoldalúan, tényszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni.”

A TASZ álláspontja szerint a sajtószabadságot veszélyezteti, ha a sajtó számára a tájékoztatásra vonatkozó tartalmi előírásokat határozza meg a jogszabály. A sokszínű médiapiacra nincs olyan érv, amely alátámaszthatná, hogy a médiatartalom-szolgáltatóknak

miért kellene hiteles, gyors, pontos tájékoztatást nyújtaniuk. Ilyen kötelezettséget legfeljebb a közszolgálati médiaszolgáltatókra írhat elő jogszabály.

Az pedig, hogy a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris és lekérhető szolgáltatások kötelesek közérdeklődésre számot tartó, illetve a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről sokoldalúan, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni, olyan beavatkozást jelent a szerkesztői szabadságba, amely súlyosan sérti a sajtószabadságot.

Emellett a „tájékoztatási tevékenységet végző szolgáltatók” kritérium pontatlan, hiszen a tematikus csatornák is tájékoztatási tevékenységet végeznek, az adott tematikában, ezért az ilyen kötelezettség széles jogértelmezés esetén minden lineáris és lekérhető szolgáltatásra vonatkozhat.

Az sem világos, hogy ki és hogyan határozná meg magyar nemzet számára jelentőséggel bíró eseményeket.

A tájékoztatási kötelezettség előírása a TASZ álláspontja szerint nem indokolt, de sérti a sajtószabadságot és nem felel meg az európai uniós normáknak.

A TASZ ezért javasolja a 13. § visszavonását.

15. § -ához

15.§ (1) Tilos visszaélni a médiatartalom-szolgáltatónak adott, nyilvános közlésre szánt nyilatkozat közzétételébe történt beleegyezéssel.

(2) A médiatartalom-szolgáltató köteles a nyilvános közlés céljából készített nyilatkozatot a nyilatkozatot adó személynek – annak kérelmére – megmutatni ; azt nem közölheti, ha a közzétételhez a nyilatkozatot adó személy azért nem járul hozzá, mert azt a médiatartalom-szolgáltató érdemben megváltoztatta.

(3) A közzétételéhez történt hozzájárulás a médiatartalom-szolgáltató (1) bekezdésben szereplő visszaélése esetén jogkövetkezmény nélkül visszavonható, amennyiben

a) az nem a helyi, országos vagy európai közélet eseményét mutatja be,

b) az nem a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró valamely eseményt mutatja be, vagy

a visszavonásra irányuló nyilatkozatot nem hivatalos vagy közfeladatot ellátó személy, vagy politikai közszereplő közmegbízata ellátásával összefüggésben tette, feltéve, hogy a visszavonás a közzétételt megelőzően kellő időben történik, és így nem okozza médiatartalom-szolgáltató számára aránytalan sérelmet . Az e jogot korlátozó szerződéses kikötés semmis.

A módosító javaslat szerint tilos visszaélni a nyilatkozat közzétételébe történő beleegyezésével. Azonban a (3) bekezdés szerint a visszaélés ellenére sem vonható vissza a nyilatkozat, ha helyi, országos vagy európai közélet eseményét mutatja be, a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményt mutat be, vagy hivatalos, közfeladatot ellátó személy vagy politikai közszereplő közmegbízata ellátásával összefüggésben tette. Ez tehát azt jelenti, hogy egy tanár, aki közfeladatot lát el, annak ellenére nem vonhatja vissza a nyilatkozatát, ha a médiatartalom-szolgáltató azzal visszaélt. Ez a szabályozás nem felel meg sem a nyilatkozó jogai védelmének, sem a sajtószabadságnak.

Javasoljuk, hogy a nyilatkozat visszavonásának lehetőségét szűkítse a jogalkotó, azonban nem az újságírók visszaéléseinek ellenére teremtendő meg a szabályozás. Ezért amennyiben a hozzájárulás jogszerűen történt, és a nyilatkozó személy tisztában volt azzal, hogy sajtónak nyilatkozik, akkor csak abban az esetben vonhassa vissza a nyilatkozatát, ha az újságíró azt

megváltoztatta. Mivel a gyakorlat ténylegesen egyéb helyzetekben is kiszolgáltatottá teszi az újságírókat a politikai, gazdasági okokból történő visszavonásra, ezért indokolt lehet megfogalmazni, hogy különösen nem vonhatja vissza hivatalos vagy közfeladatot ellátó személy, közszereplő és politikus a tevékenységével összefüggésben tett nyilatkozatát.

A 17. §-ához

„17. § (1) A médiatartalom nem lehet alkalmas személyek, nemzetek, közösségek, nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbségek vagy bármely többség, továbbá valamely egyház vagy vallási csoport elleni gyűlölet keltésére.

(2) A médiatartalom nem irányulhat személyek, nemzetek, közösségek, nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbségek vagy bármely többség, továbbá valamely egyház vagy vallási csoport nyílt vagy burkolt megsértésére, kirekesztésére.”

A gyűlölet keltése büntetőjogi kategória, annak szabályozása a büntetőjog feladata. Nem felel meg a büntetőjogi rendszernek, ha a gyűlöltre keltés esetén a Médiahatóság jár el és médiajog által meghatározott szankciót alkalmaz.

A (2) szerint a médiatartalom nem irányulhat személyek, nemzetek, közösségek, nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbségek vagy bármely többség, továbbá valamely egyház vagy vallási csoport nyílt vagy burkolt megsértésére, kirekesztésére. A szubjektív sérelemérzeten alapuló megsértés nem lehet a szólásszabadság korlátja. A polgári és büntetőjogi korlátok és az Alkotmánybíróság által lefektetett alapelveknek megfelelő médiaszabályozás nem tartalmazhat ilyen előírást.

A TASZ javasolja a 17. § visszavonását.

20. § (5) bekezdéshez

20. § (5) Médiatartalomban nem tehető közzé vallási vagy világnézeti meggyőződést sértő kereskedelmi közlemény.

A vallási vagy világnézeti meggyőződést sértő kereskedelmi közlemény tiltása sérti a véleménynyilvánítás szabadságát. A vallási vagy világnézeti meggyőződés egyénenként változik, az egyik világnézet önmagában sérthet másik világnézetet. Az ilyen tartalmú kereskedelmi közlemények közzétételének tiltása nem indokolt.

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a termékelhelyezés szabályaira vonatkozóan az Európai Unió Audiovizuális Médiaszolgáltatásokról szóló irányelve lehetőséget teremt, amennyiben a tagállam így rendelkezik. A benyújtott javaslat azonban nem szabályozná a termékelhelyezést. Mivel a termékelhelyezés ma is élő gyakorlat, ezért sokkal megfelelőbb lenne meghatározott kereteket szabni a termékelhelyezésre, mint szabályozás híján tiltani azt.

Pálffy István (KDNP) által benyújtott módosító javaslatok

15. § (3)-(4) bekezdésekhez

„(3) Képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez vagy felhasználásához - törvény eltérő rendelkezésének hiányában - az érintett személy hozzájárulása szükséges.

(4) Nincs szükség az érintettek hozzájárulására tömegfelvétel készítéséhez és felhasználásához, illetve nyilvános közszereplésről, illetve közhatalom nyilvános gyakorlása

során a közszereplőről, illetve a közhatalmat gyakorló személyről felvétel készítéséhez és nem visszaélészerű felhasználásához.”

Egyetértünk a javaslattal, annyiban, hogy a képmás- és hangfelvétel felhasználásához nincs szükség a (4) bekezdésben meghatározott esetben. A javaslat hosszú évek óta felmerülő problémát oldana meg, hiszen ma a bírói gyakorlat szerint a közhatalom-gyakorlók olyan kivételt képeznek a felvétel közzététele szempontjából, amely indokolatlan. Ezzel együtt a módosítási javaslat indokolatlanul nem csak a képmás- hangfelvétel felhasználását, hanem már az elkészítését is hozzájáruláshoz kötné.

Javasoljuk, hogy a képmás- és hangfelvétel **elkészítését** vegyék ki a módosító javaslatból. Hiszen akár egy kirándulócsoporthoz is készíthet úgy fényképet a Parlament épületéről, amelyen más emberek látszanak. A felvétel készítését nem indokolt ennyire korlátozni, csak a közzététele lehet az, amellyel kapcsolatban korlátozások felmerülhetnek.

19. §-ához

„19.§. (1) A médiaszolgáltatás nem károsíthatja a kiskorúak és a fiatalkorúak szellemi, lelki, erkölcsi és fizikai fejlődését.

(2) A médiaszolgáltatások nem sérthetik a házasság és a család intézményét.

(3) Azon médiaszolgáltatások, amelyek súlyosan veszélyeztethetik a kiskorúak és a fiatalkorúak szellemi, lelki erkölcsi és fizikai fejlődését, csak előzetes figyelmeztetés után, vagy oly módon tehetők elérhetővé, amely biztosítja, hogy kiskorúak rendes körülmények között nem férhetnek hozzájuk.”

A médiaszolgáltatások tartalmára vonatkozó korlátozások, melyek a fiatalkorúak szellemi, lelki, erkölcsi és fizikai fejlődésére vonatkoznak, valamint a házasság és család intézményének megsértésre vonatkozó tilalom ellentétes az Alkotmány 61. § -val. Az állam ugyanis nem jogosult a médiaszolgáltatásokra vonatkozóan ilyen bizonytalan fogalmakkal alapján tartalmi korlátozásokat bevezetni. Álláspontunk szerint tartalomszabályozás kizárólag a közszolgálati médiaszolgáltatók esetén indokolt, azonban a házasság intézményének megsértésének tilalma még e médiaszolgáltatók esetén sem indokolt.

***

A TASZ sajnálatosnak tartja, hogy az ellenzéki képviselők által benyújtott módosító javaslatok koncepcionálisan nem kívánják módosítani a törvényjavaslatot.

Dorosz Dávid, Karácsony Gergely és Schiffer András (LMP) által benyújtott módosító javaslatok

10. § -ához

„A Magyar Köztársaság elismeri és védi a média illetve a sajtó önszabályozó testületeinek létrehozását és működését.”

A sajtó önszabályozó testületeinek létrehozását és működését az állam elismerheti ugyan – mindenféle normatív tartalom nélkül – azonban azok védelme nem állami feladat. Az államnak ugyanis nincs keresnivalója az önszabályozásban, sem támogatólag, sem védelmi szempontból.

20. § -ához

„(2) A burkolt reklám és audiovizuális kereskedelmi közlemény közzététele tilos.”

„(6) Nem szabad közzétenni dohányárut, fegyvert, lőszert, robbanóanyagot, kizárólag orvosi rendelvényre igénybe vehető gyógyszert, továbbá társadalombiztosítás által támogatott gyógyászati eljárást népszerűsítő, ismertető reklámot.”

„(5) A reklám nem ösztönözhet a biztonságra és a környezetre ártalmas magatartásra.”

Egyetértünk azzal, hogy a reklámra és kereskedelmi közleményre vonatkozó szabályozás helye a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvényben van. Az LMP által T/363/63 számon benyújtott javaslat azonban ezzel ellentétes, ezért annak visszavonását javasoljuk.

A 20. §-ához benyújtott módosító javaslat az eredeti gyógyászati eljárást népszerűsítő reklám tilalmára vonatkozó szabályt kívánja a *társadalombiztosítás által támogatott gyógyászati eljárásokra* szűkíteni. Felhívjuk a figyelmet, hogy a gyógyászati eljárás kifejezés nem ismert fogalom az egészségügyi tárgyú törvényekben. Eppen ezért nem lehet tudni, hogy értelmezhető a kifejezés, vajon a társadalombiztosítás által támogatott mammográfia vagy a tüdőszűrés reklámjának tilalmát is jelenti-e, amelynek népszerűsítése ezrek életét mentheti meg.

Mandur László és Lendvai Ildikó (MSZP) által benyújtott módosító javaslatok

5. § -ához

„5. § (1) A médiaszolgáltatás megkezdésének feltételéül szabható a szolgáltatás hatósági bejelentésének megtétele.”

A benyújtott módosító javaslat szerint a médiaszolgáltatás megkezdésének feltételéül szabna bejelentési kötelezettséget, csupán technikai módosítást fűzve az eredeti törvényjavaslatához. Álláspontunk szerint nincs semmiféle indok, amely előzetes nyilvántartásba vételt tenne szükségessé a médiatartalmak közzététele során.

Az ilyen fajta adminisztrációs teher, az előre meg nem határozott eljárás és jogkövetkezmény súlyosan sérti a sajtószabadságot.

13. §-ához

„13. § (1) Az országos, a regionális, a helyi közszolgálati és közműsor szolgáltatók, a közpénzekből finanszírozott, fenntartott, a közpénzekből rendszeres működési támogatásban részesülő médiaszolgáltatók feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt médiaszolgáltatók kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről sokoldalúan, tényszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni.”

Álláspontunk szerint a tájékoztatási kötelezettség szűkítése sem elegendő ahhoz, hogy a sajtószabadság megfelelően érvényesüljön. Nem indokolt semmiféle előírás arra vonatkozóan, hogy a helyi, országos, nemzeti és európai, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről sokoldalúan, tényyszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan kelljen tájékoztatni. Az állam ugyanis nem határozhatja meg, hogy a sajtó milyen témáról tudósít. Az, hogy közpénzek felhasználásával is működő szolgáltatókról van szó, még nem alapozza meg az ilyen jellegű, a szerkesztői szabadságot teljes mértékben lehetetlenné tevő szabályt. Javasoljuk a 13. § törlésére vonatkozó módosító javaslat benyújtását.

Budapest. 2010. szeptember 13.
Társaság a Szabadságjogokért

Készítette: dr. Simon Éva, Politikai Szabadságjogok Programvezető